

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Commentarii Tres in Universam Aristotelis Philosophiam

Commentarius Tertius In Libros De Coelo; De Generatione Et Corruptione;
De Anima; Et Metaphysicam Aristotelis

Crespin, François

Brvxellæ, 1652

Dubium I. Quid sit Vnum Transcendentale, & quid res addat supra ens.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95375](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95375)

substantia in materiali & immateriali, aut animal in rationali aut irrationali.

xxi. Probatur, quia perfectas & inalieitas, quæ sunt differentiarum immediatè contrahentes ens ad substantiam & accidens, non magis sunt objectivè ens, quàm materiale & immateriale, rationale aut irrationale, substantia: ergo, &c. Antecedens patet; quia omnia illa sunt objectivè indivisibilia.

xxii. Confirmatur ex dictis in Logica, quòd differentiarum inferiores non includant formaliter suum genus.

xxiv. Nec dicas esse disparitatem in eo, quòd differentiarum ex natura sua excludant genus, quia non sunt transcendentales uti ens; transcendentibus verò esse proprium includere suum genus formaliter; nam id omnino gratis dicitur, ut constat ex Dub. 3°, nec transcendentia in illa inclusione consistit, sed in eo, quòd omni enti prædicamentali ens transcendens conveniat.

xxv. Pro solutione aliarum objectionum vide dicta in Logica Disput. 6^a. de Individuo Dub. 20. & solum adde quærenti quid sit perfectas, aut inalieitas? ex parte actus esse aliquid constitutum formaliter, &c. ita sumendo ly *aliquid*, ut nihil importet ex parte objecti distinctum ab ente, sed ita, ut ex parte objecti sit hæc substantia, vel hoc accidens prout fuerit sermo; ex parte verò intellectus, ipse conceptus præcisivus, prout sumitur ly *id* in definitione entis, cum definitur ens, *id cui non repugnat existere*, nec aliter sumi potest: nam quòd nonnulli ita sumant ly *id* ut sit commune enti & non enti, non est magis intelligibile, quàm quòd id, quod est, vel potest esse non ens, sit aut possit esse ens: deinde alioqui, si ly *id* in definitione entis sic intelligeretur, ita etiam intelligeretur in definitione ejus, quod fungitur munere differentiarum entis, & sic in infinitum; quæ commodè applicabis perfectas & inalieitati.

DISPUTATIO SECUNDA

De Passionibus Entis in Communi.

I. **P**assiones entis (puta propriè dictæ, quia non magis includunt ens, cujus sunt passiones, quàm modi illud contrahentes, de quibus supra) ordinariè numerantur tres, *unum, verum, bonum*; & sex transcendentia, *res, ens, unum, bonum, aliquid, verum*, juxta hanc vocem *Reubau*; sed *res, ens & aliquid* sunt synonyma & æquipollentia.

DVBIVM I.

Quid sit unum Transcendentale & quid res addat supra ens.

ii. **D**ico, unum prout opponitur multis, *Est id quod est indivisum in se & divisum à quolibet alio*, ac proinde supra ens negationem solam addit; unde definitio Aristotelis 5°. *Metaph. Text. 1°*. scilicet, unum *est quod est indivisum in se*, tantum est unius fundamentaliter, & ut unius formaliter est manca.

iii. Probatur prima pars ex communi sensu, & facili explicatione unius, prout opponitur multis.

iv. Probatur secunda pars, quia allatæ definitionis est hic sensus, unum *est id quod est*, sive est ens, quod non est aliud, ubi adjectam solam negationem entis supra ens vides: ergo, &c. Hinc

v. Collige 1°, multa ut opponuntur uni esse unum & unum ut divisa ab invicem, id est cum negatione essendi invicem: unde nequidem multa sunt ens purè positivum, in quo communiter omnes decipiuntur putantes multa esse ens & ens sine ulla negatione, quod mihi est impossibile intellectu. Vide dicta in Logica de dist. in genere Dub. 1°. & hinc est quòd Aristoteles Textu 1°. *Metaph. dicat unum & multa opponi contrariè*, id est, non contradictoriè, sed in eodem genere entis, uti contraria opponuntur.

vi. Collige 2°, ens & unum non esse synonyma; quia ens est quid positivum; unum verò formaliter negatio connotans duo entia, scilicet ens tamquam subjectum à quo fluit, & ens cujus est

negatio essendi, ita ut unum subjective, sive fundamentaliter & formaliter sumptum, sit ens non aliud secundum esse, sive ens divisum ab alio, quale non sunt multa.

vii. Confirmatur secunda Pars Resolutionis, quia passio alicujus dicit formaliter tantum id quod addit supra illud cujus dicitur passio; sed nihil addit nisi negationem: ergo, &c.

DVBIVM II.

Quid sit verum transcendentale, & quid addat supra ens.

An te Resolutionem **viii.** Suppono verum esse duplex, cognitione scilicet & re: Cognitione verum *est quod est cognitio conformis suo objecto*; Re verum *est quod est res vera ut opponitur fictæ, aut à parenti tantum*; sed difficultas est, quid verum, & quid formaliter supra ens addat. Pro qua, sit

RESOLUTIO.

ix. **D**ico, verum *est ens cognoscibile ut est*; & verum formaliter supra ens addit solam cognoscibilitatem ipsius entis ut est, quatenus media est formaliter inter ens reale & nihil.

x. Probatur, quia sic patet, quòd verum à bono & uno distinguitur; item quòd convertatur cum ente, & tamen non sit enti synonymum & æquipollens, in quo adversarii nostri tenentes includere ens formaliter, multum laborant.

xi. Dices, inter ens reale & nihil non dari medium; & verum, esse passionem transcendentalem, quæ necessariò debet includere id cujus est passio: ergo, &c.

xii. Respondeo negando antecedens pro prima parte, ad quam jam sæpius responsum est, non dari quidem medium objectivè & à parte rei, bene autem formaliter & ex parte actus: ad 2um verò passiones transcendentales, isto sensu non agnoscimus;